

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
JUDETUL COVASNA

DECIZIA nr. -/2005

privind solutionarea contestatiei formulate de S.C. "X" S.A., cu sediul in mun. Sf. Gheorghe, jud. Covasna, inregistrata la D.G.F.P. Covasna sub nr. -/2005

Directia Generala a Finantelor Publice Covasna a fost sesizata de Autoritatea Nationala a Vamilor, Directia Regionala Vamala Brasov, prin adresa nr. -/2005, inregistrata la D.G.F.P. Covasna sub nr. -/2005 asupra contestatiei depuse de S.C. "X" S.R.L., cu sediul in mun. Sf. Gheorghe, jud. Covasna.

Contestatia a fost formulata impotriva procesului verbal de control nr. -/08.04.2005 incheiat de Serviciul Supraveghere Vamala din cadrul Directiei Regionale Vamale Brasov, prin care societatea contestatoare este obligata la plata catre bugetul statului a sumei totale de ... lei, reprezentand:

- ... lei - taxe vamale;
- ... lei - dobanzi aferente taxelor vamale;
- ... lei - penalitati de intarziere aferente taxelor vamale;
- ... lei - taxa pe valoarea adaugata;
- ... lei - dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata;
- ... lei - penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art. 176 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 174 alin. (1), art. 175, art. 176 alin. (1) si art. 178 alin. (1), lit. a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, D.G.F.P. Covasna este investita, prin Compartimentul de solutionare a contestatiilor, sa solutioneze pe fond contestatia.

I. Prin contestatia inregistrata la Directia Regionala Vamala Brasov sub nr. -/2005, S.C. "X" S.A., prin avocatul ..., a solicitat anularea in totalitate a procesului verbal de control nr. -/08.04.2005, incheiat de Serviciul Supraveghere Vamala din cadrul Directiei Regionale Vamale Brasov, ca fiind netemeinic si nelegal, si, pe cale de consecinta, exonerarea sa de plata sumei de ... lei, reprezentand taxe vamale, taxa pe valoarea adaugata, plus dobanzile si penalitatile de intarziere aferente acestora.

In sustinerea cauzei sale, societatea a aratat, referitor la cele trei importuri efectuate in baza declaratiilor vamale de import nr. -/xx.06.2000, nr. -/xx.06.2000 si nr. -/xx.08.2000, ca articolul 22 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea

intreprinderilor mici si mijlocii, potrivit caruia intreprinderile mici si mijlocii sunt scutite de la plata taxelor vamale pentru masinile, instalatiile, echipamentele industriale, know-how, care se importa in vederea dezvoltarii activitatilor proprii de productie si servicii si care se achita din fonduri proprii sau din credite obtinute de la banci romanesti sau straine, a fost in vigoare pana la data de 15.03.2000, cand a fost abrogat in mod expres de art. 37 din O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata.

Societatea a mai aratat ca art. 37 din O.U.G. nr. 17/2000 a fost modificat prin art. 8 alin. (3) din Legea nr. 76/2000 privind bugetul de stat pe anul 2000, ca in noua sa redactare acest articol nu a mai prevazut si abrogarea art. 22 si art. 25 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii, context in care contestatoarea a apreciat ca astfel legiuitorul a dorit sa revina in mod tacit asupra abrogarii celor doua articole de lege, in vederea aplicarii lor in continuare, incepand cu data de 04.05.2000.

Societatea a aratat, de asemenea, ca neluarea in considerare de catre organele de control a prevederilor art. 8 alin. (3) Legea nr. 76/2000 privind bugetul de stat pe anul 2000, ar fi fost tendentioasa, din moment ce la data celor trei importuri prevederile art. 22 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii erau aplicabile potrivit principiului "tempus regit actum".

In sprijinul sustinerilor sale, contestatoarea a mentionat si faptul ca scutirea de la plata taxelor vamale si implicit a taxei pe valoarea adaugata a fost aprobata de seful Biroului vamal mun. Sf. Gheorghe, jud. Covasna, societatea neavand altfel dreptul de a importa bunurile efectuate in baza declaratiilor vamale de import nr. -/xx.06.2000, nr. -/xx.06.2000 si nr. -/xx.08.2000.

Fata de cele de mai sus, societatea a considerat ca drepturile vamale de import au fost stabilite fara temei legal, drept pentru care a solicitat anularea in totalitate a procesului verbal de control nr. -/08.04.2005.

In subsidiar, S.C. "X" S.A. a solicitat sa se constate ca, in ipoteza respingerii contestatiei si a mentinerii procesului verbal nr. -/08.04.2005, dobanzile si penalitatile de intarziere au fost determinate eronat atat sub aspectul procentelor legale aplicate cat si a numarului de zile intarziere, fapt ce ar determina in opinia contestatoarei diminuarea obligatiilor de plata stabilite in suma de ... lei, cu suma de ... lei.

In sustinerea acestui capat de cerere din contestatie, societatea a aratat ca procentele dobanzilor datorate pentru neachitarea la termenul de scadenta a obligatiilor bugetare sunt cele prevazute de H.G. nr. 354/1999, H.G. nr. 564/2000, H.G. nr. 1.043/2001, H.G. nr. 1.513/2002 si H.G. nr. 67/2004, iar in ce priveste numarul de zile intarziere, a aratat ca organele de control ar fi trebuit sa tina cont de un interval de o luna de zile, calculat de la data cand taxele vamale si taxa pe valoarea adaugata trebuiau achitate, cand societatea avea dreptul de a solicita restituirea taxei pe valoarea adaugata.

II. Prin procesul verbal de control nr. -/08.04.2005, inspectorii Serviciului Supraveghere Vamala din cadrul Directiei Regionale Vamale Brasov au

procedat la verificarea operatiunilor de import care au beneficiat de facilitati in baza Legii nr. 133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii, derulate de S.C. "X" S.A., cu sediul in mun. Sf. Gheorghe, jud. Covasna, in perioada 05.05.2000 - 31.12.2000.

Organele de control au constatat ca societatea verificata a beneficiat in mod eronat de scutire de la plata taxelor vamale si implicit de scutire de la plata taxei pe valoarea adaugata pentru bunurile care au facut obiectul operatiunilor de import consemnate in declaratiile vamale de import nr. -/xx.06.2000, nr. -/xx.06.2000 si nr. -/xx.08.2000, intrucat art. 22 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii, in baza caruia aceste facilitati au fost acordate, era abrogat la data de 15.03.2000, conform art. 37 din O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata. Prin urmare, organele de control au apreciat ca au fost incalcate prevederile art. 69 din Legea nr. 114/1997 privind Codul vamal al Romaniei, ale art. 39 si art. 40 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al Romaniei, aprobat prin H.G. nr. 626/1997 si ale art. 37 din O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata.

Urmare acestor constatari, organele de control, in baza art. 141 si art. 148 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, au stabilit ca S.C. "X" S.A. datoreaza la bugetul statului suma de ... lei, reprezentand taxe vamale, taxa pe valoarea adaugata, dobanzi si penalitati de intarziere aferente.

III. Avand in vedere sustinerile societatii contestatoare, constatările organelor de control, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative invocate de contestatoare si de organele de control vamal, se retine:

Cauza supusa solutionarii este sa se stabileasca daca pentru bunurile care au facut obiectul importurilor consemnate in declaratiile vamale de import nr. -/xx.06.2000, nr. -/xx.06.2000 si nr. -/xx.08.2000, S.C. "X" S.A. poate beneficia de facilitatile prevazute de art. 22 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii, respectiv de scutire de la plata taxelor vamale si a taxei pe valoarea adaugata, in conditiile in care in urma unui control ulterior s-a constatat abrogarea acestui articol de lege.

In fapt, prin procesul verbal de control nr. -/08.04.2005, organele de control ale Serviciului Supraveghere Vamala din cadrul Directiei Regionale Vamale Brasov au constatat ca pentru importurile de bunuri efectuate in baza declaratiilor vamale de import nr. -/xx.06.2000, nr. -/xx.06.2000 si nr. -/xx.08.2000, S.C. "X" S.A. a beneficiat in mod eronat de scutire la plata taxelor vamale si a taxei pe valoarea adaugata in baza prevederilor art. 22 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii, intrucat acest articol era abrogat, la data importurilor, de art. 37 din O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata. Astfel, organele de control au stabilit in sarcina societatii contestatoare obligatia de a achita la bugetul statului suma de ... lei, constand in

taxe vamale, taxa pe valoarea adaugata, dobanzi si penalitati de intarziere aferente acestora.

In drept, Legea nr. 133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii, preciza la art. 22 ca intreprinderile mici si mijlocii sunt scutite de la plata taxelor vamale pentru masinile, instalatiile, echipamentele industriale, know-how, care se importa in vederea dezvoltarii activitatilor proprii de productie si servicii si care se achita din fonduri proprii sau din credite obtinute de la banci romanesti sau straine.

In legatura cu acest text de lege, O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, in vigoare din data de 15.03.2000, preciza la art. 6 lit. B a) ca sunt scutite de taxa pe valoarea adaugata bunurile scutite de taxe vamale prin Tarifal vamal de import al Romaniei, prin legi sau prin hotarari ale Guvernului, pentru ca art. 37 sa prevada ca sunt si raman abrogate art. 22 si art. 25 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii.

Prin contestatia formulata, S.C. "X" S.A. a solicitat anulara in totalitate a procesului verbal de control nr. -/08.04.2005, aratand ca organele de control au interpretat eronat actele normative neacordand facilitatile statuate de acestea, respectiv scutirea de plata taxelor vamale si a taxei pe valoarea adaugata, pentru importurile de bunuri efectuate in baza declaratiilor vamale de import nr. -/xx.06.2000, nr. -/xx.06.2000 si nr. -/xx.08.2000.

Sub acest aspect, contestatoarea a sustinut ca organele de control au interpretat eronat art. 37 din O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, care stipuleaza abrogarea expresa a art. 22 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii, in sensul anularii facilitatilor acordate prin acest act normativ, aceste facilitati fiind aplicabile in continuare conform principiului "tempus regit actum", in opinia contestatoarei, incepand cu data de 05.05.2000 cand a intrat in vigoare Legea nr. 76/2000 privind bugetul de stat pe anul 2000, care prin art. 8 alin. (3) a modificat art. 37 din O.U.G. nr. 17/2000, in sensul ca in noul sau cuprins nu s-a mai prevazut abrogarea art. 22 si art. 25 din Legea nr. 133/1999.

Astfel, contestatoarea a sustinut ca la data efectuarii importurilor in cauza prevederile art. 22 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii erau aplicabile, iar vamuirea bunurilor achizitionate s-a facut in conformitate cu prevederile legislative de la acea vreme si cu aprobarea sefului Biroului vamal mun. Sf. Gheorghe, jud. Covasna, motiv pentru care a solicitat anulara procesului verbal de control nr. -/08.04.2005, incheiat de Serviciul Supraveghere Vamala din cadrul Directiei Regionale Vamale Brasov, ca fiind netemeinic si nelegal, si, pe cale de consecinta, exonerarea sa de plata sumei de ... lei, reprezentand taxe vamale, taxa pe valoarea adaugata, plus dobanzile si penalitatile de intarziere aferente acestora.

Analizand cauza in raport de motivele din contestatie, se constata ca sustinerea contestatoarei potrivit careia prevederile art. 22 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii erau in vigoare la data importurilor de bunuri efectuate in baza declaratiilor vamale de import nr. -/xx.06.2000, nr. -/xx.06.2000 si nr. -/xx.08.2000, nu poate fi insusita de organul de solutionare, din urmatoarele considerente:

Potrivit principiului de drept privind aplicarea in timp a legii, legea se aplica atata timp cat este in vigoare, ceea ce implica faptul ca o norma juridica actioneaza in timp din momentul intrarii ei in vigoare si pana in momentul iesirii sale din vigoare. Iesirea din vigoare a normei juridice, din perspectiva teoriei generale a dreptului - disciplina de referinta pentru stiinta dreptului, este cel de-al treilea moment al actiunii in timp a normei juridice si are loc prin trei modalitati si anume ajungerea la termen, desuetitudinea si abrogarea.

Abrogarea - ca principala modalitate de scoatere din vigoare a normei juridice - reprezinta cauza de incetare a actiunii normei de drept datorita intrarii in vigoare a unei norme noi (actus contrarius), fiind deci vorba despre o noua manifestare de vointa a legiuitorului, pentru ca in practica sa fie transpusa in cele doua forme: abrogarea expresa si derogarea tacita. In privinta abrogarii tacite, doctrina a statuat ca aceasta mai poarta denumirea si de abrogare implicita, deoarece in noul act normativ nu se prevede nimic in legatura cu actiunea vechilor norme juridice, prin aceasta organul de aplicare intelegand implicit ca in mod tacit legiuitorul a dorit sa scoata din vigoare vechea reglementare (vechea norma fiind considerata ca abrogata tacit).

In aceasta privinta, Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative, republicata, la art. 62 alin. (3) stabileste ca abrogarea unei dispozitii sau a unui act normativ are caracter definitiv, nefiind admis ca prin abrogarea unui act de abrogare anterior sa se repuna in vigoare actul normativ initial.

In speta, afirmatia contestatoarei ca art. 22 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii fost in vigoare pana la data de 15 martie 2000, cand facilitatile prevazute de acesta au fost abrogate prin art. 37 din O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata si, ca urmare a modificarii aduse acestui din urma articol prin Legea nr. 76/2000 privind bugetul de stat pe anul 2000, legiuitorul a dorit reactivarea art. 22 nu are suport legal.

Astfel, sub acest aspect se retin ca incidente prevederile O.U.G. nr. 215/1999 privind modificarea si completarea unor reglementari referitoare la taxa pe valoarea adaugata, intrata in vigoare la data de 1 ianuarie 2000, care in art. 2 prevede in mod expres abrogarea art. 22 si art. 25 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii.

In ceea ce priveste art. 37, reglementat de O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, care face obiectul interpretarii de fata, din analiza acestuia se retine ca nu suntem in prezenta unei abrogari exprese a art. 22 din

Legea nr. 133/1999, legiuitorul rezumandu-se numai sa constate ca acest articol este si va ramane abrogat, la data de 15.03.2000.

Este in afara discutiei faptul ca prin modificarea adusa art. 37 din O.U.G. nr. 17/2000 prin Legea nr. 76/2000 privind bugetul de stat pe anul 2000, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei nr. 195/05.05.2000, nu s-a mai prevazut nimic in legatura art. 22 din Legea nr. 133/1999, aceasta insa nu poate sa duca la concluzia ca legiuitorul a si dorit in mod tacit sa reactiveze facilitatile prevazute de acest text de lege, si astfel sa se constate efectul ultraactiv al normei juridice in cauza. In acest context, din doctrina se retine ca ultraactivitatea, respectiv supravietuirea legii vechi, inseamna aplicarea inca in timp a legii vechi, desi a intrat in vigoare legea noua, este o exceptie de la principiul aplicarii imediate a legii noi si trebuie prevazuta expres prin lege.

In concluzie, avand in vedere si principiul "tempus regit actum" se retine ca de la data abrogarii exprese a art. 22 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii, prevazuta prin O.U.G. nr. 215/1999 privind modificarea si completarea unor reglementari referitoare la taxa pe valoarea adaugata, acesta si-a incetat aplicabilitatea, iar prin Legea nr. 76/2000 privind bugetul de stat pe anul 2000 legiuitorul nu si-a manifestat vointa de a ultraactiva acest text de lege.

In aceasta ordine de idei, trebuie mentionat faptul ca legiuitorul si-a manifestat aceasta vointa ulterior ca urmare a adoptarii O.U.G. nr. 297/2000 pentru completarea Legii nr. 133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii, publicata in Monitorul Oficial a Romaniei nr. 707/30.12.2000, act normativ prin care prevederile art. 22 au fost preluate sub aceeasi forma de art. 21¹.

Fata de considerentele aratate mai sus, se retine ca temeinica si legala constatarea organelor de control referitoare la faptul ca pentru importurile de bunuri efectuate in baza declaratiilor vamale de import nr. -/xx.06.2000, nr. -/xx.06.2000 si nr. -/xx.08.2000, S.C. "X" S.A. nu avea dreptul sa beneficieze de prevederile art. 22 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii, in sensul scutirii la plata taxelor vamale si implicit a taxei pe valoarea adaugata, acest text de lege fiind scos din vigoare cu data de 1 ianuarie 2000, motiv pentru care contestatia urmeaza a fi respinsa sub acest aspect.

In ceea ce priveste argumentele contestatoarei referitoare la faptul ca dobanzile si penalitatile de intarziere nu au fost corect determinate de organele de control nu pot fi retinute la solutionarea favorabila a contestatiei, sub aspectul admiterii partiale a acesteia.

In drept, majorarile de intarziere/dobanzile aferente debitelor neachitate la termen sunt datorate in temeiul art. 13 din O.G. nr. 11/1996 privind executarea creantelor bugetare, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza ca pentru achitarea cu intarziere a obligatiilor bugetare, debitorul datoreaza majorari de intarziere, calculate pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua

imediat urmatoare scadentei obligatiei bugetare si pana la data realizarii sumei datorate inclusiv.

In acelasi sens sunt si prevederile art. 12 din O.G. nr. 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare si prevederile art. 114 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Referitor la notiunile de majorari de intarziere si dobanzi, se retine ca potrivit art. 169 alin. (1) din O.G. nr. 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, cu modificarile si completarile ulterioare, incepand cu data de 01.03.2003, notiunea de majorari de intarziere a fost inlocuita cu notiunea de dobanzi.

Cu privire la penalitatile de intarziere, art. 13¹ alin. (3) din O.G. nr. 11/1996 privind executarea creantelor bugetare, cu modificarile si completarile ulterioare, a prevazut ca plata cu intarziere a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor obligatii bugetare, cu exceptia dobanzilor, penalitatilor de orice fel si a amenzilor, se sanctioneaza cu o penalitate de intarziere de 0,5% pentru fiecare luna si/sau pentru fiecare fractiune de luna de intarziere, incepand cu data de intai a lunii urmatoare celei in care acestea aveau termen de plata. Penalitatea de intarziere nu inlatura obligatia de plata a majorarilor de intarziere/dobanzi.

De mentionat ca acelasi text este prevazut la art. 14 alin. (1) din O.G. nr. 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare si la art. 120 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Avand in vedere ca societatea contestatoare nu era scutita de plata taxelor vamale si a taxei pe valoarea adaugata datorata in vama aferenta importurilor in speta, se retine ca in mod legal organele de control au calculat prin procesul verbal de control nr. -/08.04.2005 dobanzi si penalitati de intarziere si au dispus virarea acestora la bugetul de stat.

Afirmatia contestatoarei ca la determinarea dobanzilor organele de control au avut in vedere alte procente decat cele legale nu poate fi primita, intrucat din verificarea anexei la procesul verbal de control nr. -/08.04.2005 se constata ca procentele aplicate au fost cele prevazute in mod succesiv de actele normative care stabileau cota majorarilor de intarziere datorate pentru neplata la termen a obligatiilor bugetare, respectiv nivelul dobanzii datorate pentru neachitarea la termenul de scadenta a obligatiilor de plata, in speta H.G. nr. 354/1999, H.G. nr. 564/2000, H.G. nr. 1.043/2001, H.G. nr. 874/2002, H.G. nr. 1.513/2002 si H.G. nr. 67/2004.

Referitor la motivatia contestatoarei privind faptul ca organele de control ar fi trebuit sa tina cont de un interval de o luna de zile la determinarea dobanzilor si a penalitatilor de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, se retine ca S.C. "X" S.A. nu a calculat, nu a declarat in vama si nu a achitat taxa pe valoarea adaugata aferenta importurilor in speta. Taxa pe valoarea adaugata devenita exigibila in vama nu este echivalenta cu taxa pe valoarea adaugata ce poate fi dedusa in conditiile in care nu a fost si achitata efectiv.

Astfel, potrivit art 11 lit. a) din O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, in cazul importurilor de bunuri obligatia de plata a taxei pe valoarea adaugata ia nastere la data inregistrarii declaratiei vamale, iar potrivit

art. 25 D lit. b) persoanele impozabile care realizeaza operatiuni taxabile au obligatia sa achite taxa pe valoarea adaugata aferenta bunurilor din import definitiv, la organul vamal, conform regimului in vigoare privind plata taxelor vamale.

In conditiile in care societatea contestatoare nu a facut dovada achitarii in vama a taxei pe valoarea adaugata aferenta celor trei operatiuni de import nu putea sa exercite dreptul de deducere conform art. 19 din O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, care prevedea ca pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta intrarilor, agentii economici sunt obligati sa justifice, prin documente legal intocmite, cuantumul taxei.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art. 178 alin. (1) lit. a), art. 179 alin. (1) si art. 185 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

D E C I D E :

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de S.C. "X" S.A., cu sediul in mun. Sf. Gheorghe, jud. Covasna, impotriva procesului verbal de control nr. -/08.04.2005 incheiat de Serviciul Supraveghere Vamala din cadrul Directiei Regionale Vamale Brasov.

Definitiva.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Covasna, conform prevederilor legale.

DIRECTOR EXECUTIV,